

رییس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین:

ایران از آنچه رسماً اعلام می‌شود نفت بیشتری فروخته است#۴۷؛ آمار فروش نفت محرمانه است

حریری گفت: آمار فروش نفت ایران به طور کلی محرمانه است، در نتیجه ما هیچ آماری از فروش نفت ایران نه در داخل کشور و نه در منابع خارجی نداریم. برخی گمانه‌زنی‌ها می‌شود که صحت هیچ یک از آنها را نمی‌توان به طور کامل تایید یا تکذیب کرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، مجیدرضا حریری در مورد آمار منتشره از اتاق بازرگانی تهران مبنی بر کاهش صادرات نفت ایران به چین تا رقم ۱۱ میلیون دلار گفت: یک سایت خبری در این مورد گفت‌وگویی با من داشت اما آن را به طور کامل منتقل نکردند و مفهوم به طور کامل تحریف شده است. آمار فروش نفت ایران به طور کلی محرمانه است، در نتیجه ما هیچ آماری از فروش نفت ایران نه در داخل کشور و نه در منابع خارجی نداریم. برخی گمانه‌زنی‌ها می‌شود که صحت هیچ یک از آنها را نمی‌توان به طور کامل تایید یا تکذیب کرد.

وی افزود: آنچه که در گزارش مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی تهران منتشر کرده بر اساس آمار گمرک چین است. چین تنها کشوری است که به طور رسمی اعلام کرده که ما تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا را نمی‌پذیریم. این کشور به نشانه نپذیرفتن این تحریم‌ها بخشی از نفتی که از ایران می‌خرد را به طور رسمی در آمار منتشره خود اعلام می‌کند. اما میزان فروش ما در دنیا قطعاً بیشتر از این ارقام است و قطعاً یکی از مقاصد عمده آن می‌تواند چین باشد. ما راه‌هایی برای دور زدن تحریم داریم که خریداران باید رد و اثر خرید نفت از ایران را باید پاک کنند.

حریری تصریح کرد: شواهد نشان می‌دهد که ما میزان نفت بیشتری از ارقامی که از آن صحبت می‌شود به دنیا می‌فروشیم. برای مثال در سال گذشته ما به طور کلی ۳۰ میلیارد دلار صادرات غیرنفتی و در همین زمان ۴۲ میلیارد دلار واردات داشته‌ایم. اگر فرض را بر این بگذاریم که همه ارز حاصل از صادرات غیرنفتی به کشور بازگشته که می‌دانیم که اینطور نبوده است، ۱۲ میلیارد دلار مابه‌التفاوت از کجا آمده که ما توانستیم به وسیله آن واردات انجام دهیم؟ قطعاً با فروش نفت توانستیم این کار را انجام دهیم. بنابراین حاصل جمع درآمدهای ارزی کشور نشان می‌دهد که ایران از آنچه رسماً اعلام می‌شود نفت بیشتری فروخته است چراکه به واردات بیشتری نسبت درآمدهای ارزی اعلام شده داشته‌ایم. قطعاً راه‌های غیررسمی در سه سال اخیر برای فروش نفت طراحی شده است.

وی در ادامه اضافه کرد: قاعدتاً در آمار رسمی در مورد فروش نفت شاهد کاهش هستیم اما در این برهه زمانی آمار رسمی، آمار دقیقی نیست چراکه فروش نفت ما از مبادی غیررسمی انجام می‌شود. در سال بیش از ۱۰ میلیارد دلار در کشور ارز ۴۲۰۰ تومانی برای واردات کالا اختصاص داده می‌شود. صادرکننده غیرنفتی که ارز خود را ۴۲۰۰ تومان نمی‌فروشد. مشخص می‌شود که این ارز برای بانک مرکزی و از منابع ارزی حاصل از فروش نفت است.

رییس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین خاطر نشان کرد: قطعاً فروش نفت کشور نسبت به زمان پیش از تحریم‌ها کاهش داشته است اما اینکه به مبلغ ناچیزی که در اتاق بازرگانی تهران اعلام کردند، به نظر می‌رسد که این خبر موثق نیست، با آگاهی همراه نبوده و یا همراه با شیطنت است.

وی افزود: تحریم به ما تحمیل شده است. افشای روابط تجاری ما با دنیا که بر اساس دور زدن تحریم‌ها بوده، مانند افشای اسرار جنگی است. قاعدتاً عقلاً نباید چنین کاری کنند، این کار باعث می‌شود که تحریم‌کنندگان تحریک شوند که منافذی که برای دور زدن تحریم وجود دارد را تنگ‌تر کنند.

حریری همچنین در مورد وضعیت تجاری ایران و چین گفت: واردات رسمی ما در سال‌های ۹۰ یا ۹۱ حدود ۶۳ تا ۶۴ میلیارد دلار و صادرات نیز حدود ۴۲ میلیارد دلار بوده است، حدود ۴۰ تا ۵۰ میلیارد دلار نیز نفت می‌فروختیم. وضعیت امروز ما به صورتی است که کل صادرات غیرنفتی که اعلام می‌شود حدود ۳۰ میلیارد دلار و واردات حدود ۴۲ تا ۴۳ میلیارد دلار است. بنابراین مجموع تجارت خارجی ما در این مدت از نصف هم کمتر شده است. بنابراین این قاعده در مورد همه کشورها از جمله چین حکم می‌کند.

وی همچنین متذکر شد: در سال ۲۰۱۴ ایران و چین بیشترین میزان مراودات تجاری را با ۵۱.۸ میلیارد دلار مبادله تجاری داشتند. در این زمان چین شریک اول تجاری ایران بود و حدود ۲۰ درصد از تجارت خارجی ما با چین انجام می‌شد. امروز که مجموع تجارت خارجی ما کمتر از نصف شده است، در سال ۲۰۲۰ دو کشور ۱۶ میلیارد دلار مبادله تجاری داشتند ولی چین همچنان شریک اول تجاری ما مانده و سهم آن از تجارت خارجی ما از ۲۰ درصد به بیش از ۲۵ درصد رسیده است.

حریری در پایان افزود: بنابراین نقش ما در حوزه تجارت خارجی است که روز به روز در حال کاهش است و بر مبادلات با همه کشورها از جمله چین تأثیر می‌گذارد. چراکه ما به اندازه کافی صادرات نفتی و غیرنفتی نداریم که نیازهای خود را وارد کنیم و بیشتر صرف نیازهای اساسی مانند مواد غذایی و دارویی، تجهیزات و ماشین‌آلات و تجهیزات پزشکی می‌شود. این موضوع روی واردات از چین و مبادلات با این کشور هم تأثیرگذار است. بیش از ۶۰۰۰ ردیف و تعرفه گمرکی داریم که واردات آنها به طور کلی ممنوع بوده و همه این موارد بر این روند تأثیرگذار است.